

2001 M. TARPTAUTINĖ KONVENCIJA DĖL CIVILINĖS ATSAKOMYBĖS UŽ LAIVŲ BUNKERIUOSE VEŽAMOS NAFTOS PADARYTĄ ŽALĄ

ŠIA KONVENCIJĄ PASIRAŠIUSIOS VALSTYBĖS,

PRISIMINDAMOS 1982 m. Jungtinių Tautų Jūrų teisės konvencijos 194 straipsnį, kuriame numatyta, kad Valstybės imasi visų priemonių, būtinų užkirsti kelią, sumažinti ir kontroliuoti jūros aplinkos taršą;

TAIP PAT PRISIMINDAMOS tos Konvencijos 235 straipsnį, kuriame numatyta, kad siekdamos užtikrinti greitą ir pakankamą kompensavimą už visą žalą, padarytą užteršiant jūros aplinką, valstybės bendradarbiauja toliau rengdamos atitinkamas tarptautinės teisės taisykles;

PAŽYMĖDAMOS 1992 m. Tarptautinės konvencijos dėl civilinės atsakomybės už taršos nafta padarytą žalą ir 1992 m. Tarptautinės konvencijos dėl tarptautinio taršos nafta padarytos žalos kompensavimo fondo įkūrimo sėkmę užtikrinant, kad asmenims, kurie patiria žalą dėl taršos išsiliejus arba išpylus jūra laivais gabenamą naftą, būtų atlyginama;

TAIP PAT PAŽYMĖDAMOS, kad 1996 m. buvo priimta Tarptautinė konvencija dėl atsakomybės ir kompensavimo už žalą, padarytą gabenant jūra pavojingas ir nuodingas medžiagas, numatanti pakankamą, skubų ir veiksmingą kompensavimą už žalą, padarytą dėl avarijų, patirtų gabenant jūra pavojingas ir nuodingas medžiagas;

PRIPAŽINDAMOS griežtos atsakomybės už visokio pobūdžio taršą nafta nustatymo, susijusio su atitinkamu tos atsakomybės lygio apribojimu, svarbą;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad pakankamos, skubios ir veiksmingos kompensacijos už žalą, padarytą dėl taršos, atsiradusios išsiliejus arba išpylus naftą iš laivų bunkerių, išmokėjimui užtikrinti būtinos papildomos priemonės;

NORĖDAMOS patvirtinti vienodas tarptautines atsakomybės klausimų nustatymo ir pakankamo kompensavimo tokiais atvejais taisykles ir tvarką,

SUSITARĖ:

1 straipsnis Sąvokos

Šioje Konvencijoje:

1. „laivas“ – tai bet kokio tipo jūrinis laivas;
2. „asmuo“ – tai bet koks asmuo, partnerystė, korporacinė arba nekorporacinė valstybinė ar privati institucija, įskaitant valstybę ar bet kokias sudėtines jos dalis;
3. „laivo savininkas“ – tai laivo savininkas, įskaitant registruotą savininką, laivo be įgulos fraktuotoją, valdytoją ir operatorių;
4. „registruotas savininkas“ – tai asmuo ar asmenys, užregistruoti kaip laivo savininkai, o nesančios registracijos – asmuo ar asmenys, kuriems priklauso laivas. Tačiau tuo atveju, kai laivas priklauso valstybei ir jį valdo bendrovė, kuri toje valstybėje yra užregistruota kaip laivo valdytoja, „registruotas savininkas“ reiškia tą bendrovę;
5. „bunkeriuose vežama nafta“ – tai bet koks angliavandenilinis naftos produktas, įskaitant tepalinę alyvą, naudojamas arba ketinamas naudoti laivui eksploatuoti ar varyti, ir tokio naftos produkto likučiai;
6. „Civilinės atsakomybės konvencija“ – 1992 m. Tarptautinė konvencija dėl civilinės atsakomybės už taršos nafta padarytą žalą su pakeitimais;
7. „prevencinės priemonės“ – tai bet kokios pagrįstos priemonės, kurių įvykus incidentui ėmėsi bet koks asmuo apsaugoti nuo taršos žalos arba kuo labiau ją sumažinti;
8. „incidentas“ – tai įvykis arba tos pačios kilmės įvykių serija, kuri sukelia žalą dėl taršos arba sukuria rimtą ir neišvengiamą pavojų, kad tokia žala bus padaryta;
9. „taršos žala“ – tai:

(a) nuostoliai ar žala, padaryta ne laive teršalais, bet kurioje vietoje ištekėjus ar išpylus laivų bunkeriuose vežamą naftą, kai kompensaciją už pakenkimą aplinkai, išskyrus dėl tokio pakenkimo negautą pelną, sudaro pagrįstų vykdytų ar vykdytinų atkuriamųjų priemonių išlaidos, ir

(b) prevencinių priemonių ir papildomų nuostolių arba prevencinių priemonių sukeltos žalos kaina;

10. „laivo registracijos valstybė“ – tai registruoto laivo registracijos valstybė, o neregistruoto laivo atveju – valstybė, su kurios vėliava laivui suteikta teisė plaukioti;

11. „bendrasis tonažas“ – tai bendrasis tonažas, apskaičiuotas pagal 1969 m. Tarptautinės Konvencijos dėl laivų matmenų nustatymo 1 priede pateiktus tonažo matavimo nurodymus;

12. „Organizacija“ -Tarptautinė jūrų organizacija;

13. „Generalinis sekretorius“ – tai Organizacijos generalinis sekretorius.

2 straipsnis **Taikymo sritis**

Ši Konvencija taikoma vien tik:

(a) taršos žalai, padarytai:

(i) valstybės Šalies teritorijoje, įskaitant teritorinę jūrą;

(ii) valstybės Šalies išskirtinėje ekonominėje zonoje, nustatytoje pagal tarptautinę teisę, arba, jei valstybė Šalis nenustatė tokios zonos – srityje už ir greta tos valstybės pagal tarptautinę teisę nustatytos teritorinės jūros, esančioje ne toliau kaip 200 jūrmylių nuo bazinių linijų, nuo kurių matuojamas jos teritorinės jūros plotis;

(b) prevencinėms priemonėms, kurių imtasi užkirsti kelią arba kuo labiau sumažinti tokią žalą.

3 straipsnis **Laivo savininko atsakomybė**

1. Išskyrus straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytus atvejus, už taršos bet kokiame laivo bunkeryje vežama ar iš jo ištekėjusia nafta padarytą žalą atsako incidento metu esantis laivo savininkas su sąlyga, kad, jei incidentą sudaro tos pačios kilmės įvykių serija, atsakomybė laivo savininkui tenka nuo pirmojo iš tokių įvykių momento.

2. Kai pagal straipsnio 1 dalį atsakingas yra daugiau kaip vienas asmuo, jų atsakomybė yra bendra ir atskira.

3. Atsakomybė už taršos žalą laivo savininkui netenka, jei jis įrodo, kad:

(a) žala buvo padaryta dėl karo, neramumų, pilietinio karo, sukilimo ar išskirtinio, neišvengiamo ir nenugalimo gamtos fenomeno;

(b) visa žala buvo padaryta trečiosios šalies veiksmu ar neveikimu, kuriuo buvo tyčia ketinama sukelti žalą;

(c) visa žala buvo padaryta dėl bet kurios Vyriausybės ar kitos institucijos, atsakingos už šviesų ar kitų navigacinių pagalbos priemonių priežiūrą, aplaidumas ar kitoks netinkamas veiksmas atliekant tą funkciją.

4. Jei laivo savininkas įrodo, kad visa ar dalis taršos žalos buvo padaryta tą žalą patyrusio asmens veiksmu ar neveikimu siekiant padaryti žalą arba dėl to asmens aplaidumo, laivo savininkas visai ar iš dalies atleidžiamas nuo atsakomybės prieš tą asmenį.

5. Ieškiniai dėl kompensacijos už taršos žalą prieš laivo savininką gali būti teikiami tik pagal šią Konvenciją.

6. Nė viena šios Konvencijos nuostata nepažeidžia jokių laivo savininko ne pagal šią Konvenciją turimų teisių į atgręžtinį reikalavimą.

4 straipsnis

Išimtys

1. Ši Konvencija netaikoma taršos žalai, apibrėžtai Civilinės atsakomybės konvencijoje, neatsižvelgiant į tai, ar už ją pagal tą Konvenciją kompensacija mokama, ar ne.

2. Išskyrus atvejus, nurodytus straipsnio 3 dalyje, šios Konvencijos nuostatos netaikomos karo laivams, pagalbinei karo laivyno įrangai ar kitiems valstybės turimiems ar valdomiems laivams, tuo metu naudojamiems tik vyriausybiniais nekomerciniais tikslais.

3. Valstybė Šalis gali nuspręsti taikyti šią Konvenciją savo karo laivams ar kitiems straipsnio 2 dalyje nurodytiems laivams; tokiu atveju ji praneša apie tai Generaliniam sekretoriui ir nurodo tokio taikymo sąlygas.

4. Valstybės Šalies turimų ir komerciniais tikslais naudojamų laivų atžvilgiu kiekviena valstybė prisitaiko prie 9 straipsnyje nurodytos jurisdikcijos ir atsisako visos gynybos, paremtos jos, kaip suverenos valstybės, statusu.

5 straipsnis

Incidentai su dviem ar daugiau laivų

Kai įvyksta incidentas su dviem ar daugiau laivų ir dėl jo padaroma taršos žala, visų tų laivų savininkai, jei nėra atleisti pagal 3 straipsnį, kartu ir atskirai atsako už tokią žalą, jei ji nėra pagrįstai atskirtina.

6 straipsnis

Atsakomybės ribojimas

Nė viena šios Konvencijos nuostata nepažeidžia laivo savininko ir asmens ar asmenų, suteikiančių draudimą ar kitokį finansinį garantą, teisės apriboti atsakomybę bet kokia taikytina nacionaline ar tarptautine tvarka, pvz., pagal 1976 m. Konvenciją dėl atsakomybės už jūrinius ieškinius apribojimo (su pakeitimais).

7 straipsnis

Privalomasis draudimas arba finansinis garantas

1. Laivo, kurio bendrasis tonažas, registruotas valstybėje Šalyje, yra didesnis kaip 1 000 t, registruotas savininkas turi turėti draudimą ar kitokį finansinį garantą, pvz., banko ar kitos panašios finansinės institucijos garantiją, padengiantį registruoto savininko atsakomybę už taršos žalą, kurio dydis atitinka atsakomybės ribas pagal taikytiną nacionalinę arba tarptautinę tvarką, tačiau visais atvejais neviršija sumos, apskaičiuotos pagal 1976 m. Konvenciją dėl atsakomybės už jūrinius ieškinius apribojimo (su pakeitimais).

2. Po to, kai atitinkama valstybės Šalies institucija nustato, kad yra laikomasi straipsnio 1 dalies reikalavimų, kiekvienam laivui išduodamas sertifikatas, patvirtinantis, kad laivas turi draudimą ar kitokį finansinį garantą, atitinkantį šios Konvencijos nuostatas. Jei laivas registruotas valstybėje Šalyje, tokį sertifikatą išduoda laivo registracijos valstybės atitinkama institucija, jei laivas neregistruotas valstybėje Šalyje, sertifikatą gali išduoti arba patvirtinti bet kurios valstybės Šalies atitinkama institucija. Tokio sertifikato forma pateikta šios Konvencijos priede ir jame turi būti nurodyta tokia informacija:

- (a) laivo pavadinimas, skiriamasis numeris ar raidės ir registracijos uostas;
- (b) registruoto savininko pavadinimas (vardas, pavardė) ir pagrindinė verslo vieta;
- (c) TJO laivo identifikacijos numeris;
- (d) garanto tipas ir trukmė;

(e) draudiko ar kito garantą duodančio asmens pavadinimas (vardas, pavardė) ir pagrindinė verslo vieta ir tam tikrais atvejais draudimo ar garanto suteikimo verslo vieta;

(f) sertifikato galiojimo trukmė, kuri neturi būti ilgesnė už draudimo ar kitokio garanto galiojimo laikotarpį.

3. (a) Valstybė Šalis gali įgalioti išduoti straipsnio 2 dalyje nurodytą sertifikatą jos pripažintą instituciją ar organizaciją. Tokia institucija ar organizacija informuoja tą valstybę apie kiekvieną išduotą sertifikatą. Visais atvejais valstybė Šalis visiškai garantuoja taip išduoto sertifikato išsamumą ir teisingumą ir įsipareigoja užtikrinti būtinas priemones šiam įsipareigojimui įvykdyti.

(b) Valstybė Šalis informuoja Generalinį sekretorių apie:

(i) jos pripažintą instituciją paskirtos institucijos ar organizacijos konkrečias pareigas ir reikalavimus;

(ii) tokios institucijos įgaliojimų panaikinimą; ir

(iii) datą, nuo kurios suteikiami arba panaikinami tokios institucijos įgaliojimai.

Paskirtoji institucija nepradeda veiklos anksčiau kaip praėjus trims mėnesiams po to, kai apie jos paskyrimą pranešama Generaliniam sekretoriui.

(c) Institucija ar organizacija, kuriai suteikta teisė išduoti sertifikatus pagal šią straipsnio dalį, turi turėti teisę bent anuliuoti tokius sertifikatus, jei nesilaikoma jų išdavimo reikalavimų. Visais atvejais institucija ar organizacija praneša apie tokį anuliovimą valstybei, kurios vardu sertifikatas buvo išduotas.

4. Sertifikatas rašomas išduodančios valstybės valstybine kalba ar kalbomis. Jei tai nėra anglų, prancūzų ar ispanų kalba, tekste pateikiamas vertimas į vieną iš šių kalbų, o valstybei nusprendus – tekstas valstybine kalba gali būti nepateiktas.

5. Sertifikatas turi būti laive, o jo kopija deponuojama institucijoje, kuri tvarko laivo registrą, o jei laivas neregistruotas valstybėje Šalyje – sertifikatą išduodančioje arba patvirtinančioje institucijoje.

6. Draudimas ar kitoks finansinis garantas neatitinka šio straipsnio reikalavimų, jei dėl priežasčių, nesusijusių su jo galiojimo laikotarpiu, nurodyto šio straipsnio 2 dalyje, pasibaigimu, jis nustoja galioti anksčiau nei praėjus trims mėnesiams nuo datos, kurią šio straipsnio 5 dalyje nurodytoms institucijoms pateikiamas pranešimas apie jo galiojimo pasibaigimą, nebent per tą laikotarpį tas sertifikatas atiduodamas toms institucijoms arba yra išduodamas naujas sertifikatas. Minėtos nuostatos panašiai taikomos ir bet kokiems pakeitimams, dėl kurių draudimas ar garantas nebeatitinka šio straipsnio reikalavimų.

7. Laikydamosi šio straipsnio nuostatų, laivo registracijos valstybė nustato sertifikato išdavimo sąlygas ir galiojimą.

8. Nė viena šios Konvencijos nuostata nedraudžia valstybei Šaliai pasikliauti informacija, gaunama iš kitų valstybių arba Organizacijos ar kitų tarptautinių organizacijų, apie draudimo ar finansinio garanto šios Konvencijos tikslais teikėjų finansinę padėtį. Tokiais atvejais tokia informacija pasikliaujanti valstybė Šalis neatleidžiama nuo savo, kaip pagal straipsnio 2 dalį reikalaujamo sertifikato išduodančios valstybės, atsakomybės.

9. Pagal valstybės Šalies įgaliojimą išduotus ar patvirtintus sertifikatus šios Konvencijos tikslais pripažįsta kitos valstybės Šalys ir jie kitų valstybių Šalių yra laikomi turinčiais tokią pačią galią, kaip ir jų pačių išduoti ar patvirtinti sertifikatai, net jei jie yra išduoti ar patvirtinti valstybėje Šalyje neregistruotam laivui. Valstybė Šalis gali bet kuriuo metu pareikalauti konsultacijų su išduodančia arba tvirtinančia valstybe, jei ji mano, kad draudimo sertifikate nurodytas draudikas ar garanto suteikėjas nėra finansiškai pajėgus laikytis šia Konvencija nustatytų įsipareigojimų.

10. Bet koks ieškinys dėl kompensacijos už taršos žalą gali būti teikiamas tiesiai prieš draudiką ar kitą asmenį, teikiantį finansinį garantą dėl registruoto savininko atsakomybės už taršos žalą. Tokiais atvejais atsakovas gali imtis gynybos veiksmų (išskyrus laivo savininko bankroto ar įmonės likvidavimo), kurių laivo savininkui leidžiama imtis, įskaitant apribojimą pagal 6 straipsnį.

Be to, net jei laivo savininkas neturi teisės į atsakomybės apribojimą pagal 6 straipsnį, atsakovas gali apriboti atsakomybę suma, lygia draudimo ar kitokio finansinio garanto, reikalaujamo pagal straipsnio 1 dalį, sumai. Negana to, atsakovas gali imtis gynybos veiksmų dėl to, kad taršos žala buvo padaryta dėl laivo savininko sąmoningo aplaidumo, tačiau atsakovas negali imtis jokios kitos gynybos, kurios turėtų teisę imtis bylose, iškeltose laivo savininko prieš atsakovą. Atsakovas bet kuriuo atveju turi teisę reikalauti, kad laivo savininkas dalyvautų procesuose.

11. Valstybė Šalis draudžia plaukioti laivams su jų vėliava, kuriems taikomas šis straipsnis, jei pagal 2 arba 14 dalį nėra išduotas sertifikatas.

12. Pagal šio straipsnio nuostatas kiekviena valstybė Šalis pagal savo nacionalinės teisės aktus užtikrina, kad bet kuris bet kur registruotas į jos teritorijoje esantį uostą įplaukiantis ir išplaukiantis arba į jos teritorinėje jūroje esantį jūrinį terminalą atplaukiantis ir išplaukiantis laivas, kurio bendrasis tonažas yra didesnis kaip 1 000 t, turėtų straipsnio 1 dalyje nustatyto dydžio draudimą ar kitokį garantą.

13. Nepaisant straipsnio 5 dalies nuostatų, valstybė Šalis gali pranešti Generaliniam sekretoriui, kad į jos teritorijoje esančius uostus įplaukiančiuose ir išplaukiančiuose arba į jūrinius terminalus atplaukiančiuose ir išplaukiančiuose laivuose 12 dalies tikslais neprivalo būti arba būti pateiktas straipsnio 2 dalyje reikalaujamas sertifikatas, jei straipsnio 2 dalyje reikalaujamą sertifikatą išduodanti valstybė Šalis praneša Generaliniam sekretoriui, kad ji turi elektroninio formato įrašus, kuriais gali pasinaudoti visos valstybės Šalys, kurie patvirtina sertifikato buvimą ir leidžia valstybėms Šalims vykdyti savo įsipareigojimus pagal straipsnio 12 dalį.

14. Jei valstybei Šaliai priklausantis laivas neturi draudimo ar kitokio finansinio garanto, tokiam laivui netaikomos su tuo susijusios šio straipsnio nuostatos, tačiau laivas turi turėti laivo registracijos valstybės atitinkamos institucijos išduotą sertifikatą, patvirtinantį, kad laivas priklauso tai valstybei ir kad laivo atsakomybė yra garantuota iki straipsnio 1 dalyje nurodytų ribų. Toks sertifikatas turi būti kuo panašesnis į straipsnio 2 dalyje nurodytąjį.

15. Ratifikuodama, priimdama, patvirtindama arba prisijungdama prie šios Konvencijos ar bet kada vėliau valstybė gali deklaruoti, kad šis straipsnis negalioja laivams, kurie plaukioja vien tik tos valstybės zonoje, nurodytoje 2 straipsnio a punkto i papunktyje.

8 straipsnis

Laiko ribos

Teisė į kompensaciją pagal šią Konvenciją prarandama, jei nesiimama veiksmų pagal ją per trejus metus nuo žalos padarymo. Bet kokių veiksmų turi būti imamasi ne vėliau kaip praėjus šešeriems metams nuo incidento, kurio metu buvo padaryta žala. Jei incidentą sudaro įvykių serija, šešerių metų laikotarpis skaičiuojamas nuo pirmojo tokio įvykio.

9 straipsnis

Jurisdikcija

1. Kai dėl incidento taršos žala buvo padaryta vienos ar daugiau valstybių Šalių teritorijoje, įskaitant teritorinę jūrą, arba 2 straipsnio a punkto ii papunktyje nurodytoje teritorijoje, arba tokioje teritorijoje, įskaitant teritorinę jūrą, buvo imtasi prevencinių priemonių apsaugoti nuo taršos žalos ar kuo labiau ją sumažinti, ieškinius dėl kompensavimo prieš laivo savininką, draudiką ar kitą asmenį, suteikiantį garantiją dėl laivo savininko atsakomybės, galima pareikšti tik bet kurios iš tokių valstybių Šalių teismuose.

2. Kiekvienam atsakovui pateikiami pagrįsti pranešimai apie bet kokius veiksmus, kurių imtasi pagal straipsnio 1 dalį.

3. Kiekviena valstybė Šalis užtikrina, kad jos teismai turėtų jurisdikciją imtis veiksmų dėl kompensavimo pagal šią Konvenciją.

10 straipsnis

Pripažinimas ir vykdymas

1. Bet koks teismo, turinčio jurisdikciją pagal 9 straipsnį, sprendimas, kurį galima vykdyti kilmės valstybėje ir kurio daugiau nebegalima peržiūrėti įprasta tvarka, yra bet kurios valstybės Šalies pripažįstamas, išskyrus atvejus, kai:

- (a) sprendimas buvo priimtas, nes buvo pasinaudota apgaule; arba
- (b) atsakovui nebuvo reikiamai pranešta ir suteikta sąžininga galimybė dalyvauti svarstant bylą.

2. Pagal straipsnio 1 dalį pripažintas sprendimas gali būti vykdomas kiekvienoje valstybėje Šalyje, kai tik atliekami toje valstybėje reikalaujami formalumai. Dėl formalumų neturi būti įmanoma vėl pradėti nagrinėti bylos esmę.

11 straipsnis

Viršenybės nuostata

Tą dieną, kurią ši Konvencija teikiama pasirašyti, ji pakeičia jai prieštaraujančias bet kokios galiojančios ar teikiamos pasirašyti, ratifikuoti ar prisijungti konvencijos nuostatas. Nė viena šio straipsnio nuostata neturi įtakos valstybių Šalių įsipareigojimams pagal tokią konvenciją valstybėms ne šios Konvencijos šalims.

12 straipsnis

Pasirašymas, ratifikavimas, priėmimas, patvirtinimas ir prisijungimas

1. Ši Konvencija teikiama pasirašyti Organizacijos būstinėje nuo 2001 m. spalio 1 d. iki 2002 m. rugsėjo 30 d., o vėliau prie jos bus galima prisijungti.

2. Valstybės gali išreikšti savo pritarimą būti saistomomis šia Konvencija:

- (a) pasirašydamos be išlygų dėl ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo;
- (b) pasirašydamos su ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo išlygomis, o paskui ratifikuodamos, priimdamos arba patvirtindamos;
- (c) prisijungdamos.

3. Ratifikuojama, priimama, patvirtinama arba prisijungiama deponuojant atitinkamą dokumentą Generaliniam sekretoriui.

4. Bet koks ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentas, deponuotas po šios Konvencijos pakeitimo įsigaliojimo visoms esamoms valstybėms Šalims arba užbaigus visas priemones, reikalingas pakeitimui įsigalioti tose valstybėse Šalyse, laikomas taikomu šiai Konvencijai su pakeitimais, padarytais tuo pakeitimu.

13 straipsnis

Valstybės su daugiau kaip viena teisės sistema

1. Jei valstybė turi du ar daugiau teritorinių vienetų, kuriose šios Konvencijos reglamentuojamiems dalykams taikomos skirtingos teisės sistemos, pasirašymo, ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo metu ji gali deklaruoti, kad ši Konvencija galioja visiems jos teritoriniams vienetams arba tik vienam ar daugiau jų ir gali pakeisti tokią deklaraciją bet kuriuo momentu pateikdama kitą deklaraciją.

2. Apie bet kokią tokią deklaraciją turi būti pranešta Generaliniam sekretoriui ir joje turi būti aiškiai nurodyti teritoriniai vienetai, kuriems taikoma ši Konvencija.

3. Tokią deklaraciją padariusios valstybės Šalies atžvilgiu:

(a) 1 straipsnio 4 dalies „registruoto savininko“ apibrėžime nuorodos į valstybę laikomos nuorodomis į tokį teritorinį vienetą;

(b) nuorodos į laivo registracijos valstybę ir privalomojo draudimo sertifikato išduodančią ar patvirtinančią valstybę laikomos atitinkamai nuorodomis į teritorinį vienetą, kuriame laivas yra registruotas ir kuris išduoda ar patvirtina sertifikatą;

(c) šios Konvencijos nuorodos į nacionalinės teisės aktų reikalavimus laikomos nuorodomis į atitinkamo teritorinio vieneto teisės aktų reikalavimus; ir

(d) 9 ir 10 straipsnių nuorodos į teismus ir sprendimus, kuriuos turi pripažinti valstybės Šalys, laikomos atitinkamai nuorodomis į teismus ir sprendimus, kurie turi būti pripažįstami atitinkamuose teritoriniuose vienetuose.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Ši Konvencija įsigalioja praėjus vieneriems metams po dienos, kurią aštuoniolika valstybių, įskaitant penkias valstybes, kurių kiekvienos laivyno bendrasis tonažas yra ne mažesnis kaip 1 milijonas tonų, pasirašė ją be ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo išlygų arba deponavo Generaliniam sekretoriui ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentus.

2. Bet kuriai valstybei, kuri ratifikuoja, priima, patvirtina ar prisijungia prie Konvencijos įvykdžiusi straipsnio 1 dalyje nurodytas įsigaliojimo sąlygas, ši Konvencija įsigalioja praėjus trimis mėnesiams po dienos, kurią tokia valstybė deponavo atitinkamą dokumentą.

15 straipsnis

Denonsavimas

1. Šią Konvenciją bet kuri valstybė Šalis gali denonsuoti bet kuriuo metu po jos įsigaliojimo tai valstybei.

2. Denonsuojama deponavus dokumentą Generaliniam sekretoriui.

3. Denonsavimas įsigalioja praėjus vieneriems metams arba ilgesniam laikotarpiui, nurodytam denonsavimo dokumente, po deponavimo Generaliniam sekretoriui dienos.

16 straipsnis

Persvarstymas arba pakeitimas

1. Organizacija gali sušaukti konferenciją dėl šios Konvencijos persvarstymo arba pakeitimo.

2. Organizacija sušaukia valstybių Šalių konferenciją šiai Konvencijai persvarstyti arba pakeisti ne mažiau kaip trečdalio valstybių Šalių reikalavimu.

17 straipsnis

Depozitaras

1. Ši Konvencija deponuojama Generaliniam sekretoriui.

2. Generalinis sekretorius:

(a) informuoja visas šią Konvenciją pasirašiusias arba prie jos prisijungusias valstybes apie:

(i) kiekvieną naują pasirašymą ar dokumento deponavimą ir jų datą;

(ii) šios Konvencijos įsigaliojimo datą;

(iii) bet kokio šios Konvencijos denonsavimo dokumento deponavimą, jo datą ir denonsavimo įsigaliojimo datą; ir

(iv) kitas deklaracijas ir pranešimus, padarytus pagal šią Konvenciją.

(b) perduoda sertifikuotas tikras šios Konvencijos kopijas visoms Konvenciją pasirašiusioms valstybėms ir visoms prie jos prisijungusioms valstybėms.

18 straipsnis
Perdavimas Jungtinėms Tautoms

Kai tik ši Konvencija įsigalioja, jos tekstą Generalinis sekretorius perduoda Jungtinių Tautų Sekretariatui užregistruoti ir paskelbti pagal Jungtinių Tautų Chartijos 102 straipsnį.

19 straipsnis
Kalbos

Ši Konvencija sudaryta vienu egzemplioriumi arabų, kinų, anglų, prancūzų, rusų ir ispanų kalbomis. Visi tekstai yra autentiški.

Priimta du tūkstančiai pirmųjų metų kovo dvidešimt trečią dieną Londone.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti savo Vyriausybių tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Konvenciją.

PRIEDAS

**DRAUDIMO AR KITOKIO FINANSINIO GARANTO DĖL CIVILINĖS ATSAKOMYBĖS
UŽ LAIVŲ BUNKERIUOSE VEŽAMOS NAFTOS PADARYTĄ ŽALĄ SERTIFIKATAS**

Išduotas laikantis 2001 m. Tarptautinės konvencijos dėl civilinės atsakomybės už laivų bunkeriuose vežamos naftos padarytą žalą 7 straipsnio nuostatų

Laivo pavadinimas	Skiriamasis numeris ar raidės	TJO laivo identifikacijos numeris	Registracijos uostas	Registruoto savininko pavadinimas (vardas, pavardė) ir pagrindinės verslo vietos adresas

Patvirtinama, kad pirmiau nurodytas laivas turi draudimo polisą ar kitokį finansinį garantą, atitinkantį 2001 m. Tarptautinės konvencijos dėl civilinės atsakomybės už laivų bunkeriuose vežamos naftos padarytą žalą 7 straipsnio reikalavimus.

Garanto tipas
 Garanto trukmė
 Draudiko(-ų) ir (arba) garanto suteikėjo(-ų) pavadinimas (vardas, pavardė) ir adresas:
 Pavadinimas
 Adresas
 Šis sertifikatas galioja iki
 Išdavė arba patvirtino
 Vyriausybė
 (Visas valstybės pavadinimas)

ARBA

Toks tekstas naudojamas, kai valstybė Šalis pasinaudoja 7 straipsnio 3 dalimi
 Šis sertifikatas išduotas pagal Vyriausybės įgaliojimus
 (Visas valstybės pavadinimas)
 išdavė:
 (institucijos ar organizacijos pavadinimas)

Išduota (kur) (kada)
 (Vieta) (Data)

 (Išduodančio ar patvirtinančio pareigūno parašas ir pareigos)

Paiškinamosios pastabos:

1. Jei pageidaujama, prie valstybės pavadinimo galima nurodyti šalies, kurioje sertifikatas yra išduotas, kompetentingą valdžios instituciją.
2. Jei visą garanto sumą suteikia daugiau kaip vienas šaltinis, turi būti nurodyta kiekvieno jų suteikta suma.
3. Jei garantas suteikiamas keletu formų, jos turi būti išvardytos.
4. Eilutėje „Garanto trukmė“ turi būti nurodyta jo įsigaliojimo data.
5. Eilutėje „Draudiko(-ų) ir (arba) garanto suteikėjo(-ų) pavadinimas (vardas, pavardė) ir adresas“ turi būti nurodyta(-os) draudiko(-ų) ir (arba) garanto suteikėjo(-ų) pagrindinė verslo vieta(-

os). Prireikus nurodoma draudimo ar kito garanto suteikimo verslo vieta.
